

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Жения Димитрова

Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Ваня Ил. Иванова
като разгледа докладваното от Жения Димитрова Въззивно търговско дело № 20221001000705 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. №261970/19.07.2022 година от „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, ЕИК-131293118, представлявано от С. Е. К., съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, ***, ет.2, офис 201 срещу решение №260028/21.06.2022 година, постановено по т.д.161/2020 година по описа на Софийски окръжен съд.

Твърди се в жалбата, че постановеното решение е неправилно по следните съображения: Предварителният договор е развален с отправено писмено уведомление за развалянето му поради виновното поведение на продавача, като същото е получено на 21.03.2017 година. Към датата на получаване на уведомлението срокът за връщане на вещта е бил изтекъл поради което е неправилен извода, че не е установена поканата за връщане на вещта и оттам възникването на правото за разваляне на договора. На страната с доклада не е било възлагано доказването на този факт. На второ място, тъй като задължението е носимо, в тежест на страната е да установи, че е изпълнила задължението си, като е следвало след послужването си с вещта да я върне. Присъждането на компенсаторно вземане в полза на ответника е в

нарушение на основополагащия принцип, че никой не може да черпи права от собственото си поведение. Договорът за продажба е развален по вина на продавача, поради което той няма право на обезщетение. Неправилно е и извършеното прихващане, тъй като не са били налице предпоставките по чл.103, ал.1 ЗЗД. Неправилно е отхвърлен и иска с правно основание чл.86 ЗЗД, тъй като исковата молба е депозирана на 15.10.2020 година. Претендира се отмяна на решението на първоинстанционния съд и постановяване на решение по съществото на спора, с което исковите претенции да бъдат уважени, както и присъждане на съдебно-деловодните разноски.

Въззиваемата страна „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД, ЕИК-131124328, със седалище и адрес на управление: с.Радуил, общ.Самоков, обл.Софийска, ул.“Ибър“, 54, съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, 9, ет.***, оф.*** е депозирала писмен отговор, в който моли да се потвърди решението на първоинстанционния съд и се присъдят направените разноски. Твърди в писмения си отговор, че задължението за ползване на вещта е безсрочно, поради което е търсимо. Не е установено купувачът да е канил надлежно продавача да му върне вещта, поради което липсва виновно неизпълнение и продавача „Венци – 2003“ ЕООД не е задържал вещта неоснователно, както и, че твърденията във въззивната жалба, че договорът е развален по вина на продавача не съответствуват на събраните по делото доказателства. Неоснователно е и възражението, че вземането, с което е извършено прихващането е погасено по давност.

Съдът по предмета на спора съобрази следното:

Предявени са иски с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Ищецът „Клен лес“ ЕООД излага в исковата си молба, че на 19.10.2016 година между него и „Венци 2003“ ЕООД е сключен предварителен договор за покупко-продажба на земеделска и горска техника, по силата на който „Венци 2003“ ЕООД му е прехвърлил собствеността върху МПС, негова собственост, вид верижен булдозер, марка КОМАЦУ, рег. № ***, ведно с всички принадлежности към вещта за сумата от 60 000 лева без ДДС, като страните са се споразумели, че продажната цена ще бъде заплатена под формата на дървесина, възлизаща на същата стойност, като след изплащане на цялата сума продавача се задължава да прехвърли собствеността върху МПС

на купувача в едномесечен срок от последната доставка. На 20.10.2016 година булдозерът е доставен в логистичната база и владението върху вещта е предадено на управителя на „Клен лес“ ЕООД-С. К., като още същия ден купувачът започва да изпълнява поетото с предварителния договор задължение като извършва доставка на 28.130 куб.м. широколистни трупи бук-шперплат на стойност 6076.08 лева с ДДС, за което издава фактура 338/20.10.2016 година. Следващата доставка е извършена на 24.10.2016 година и представлява 33.570 куб.м. широколистни трупи бук-шперплат на стойност 7251.12 лева с ДДС, като съответно е издадена фактура 341/24.10.2016 година. Ответникът е издал насрещна фактура 1340/31.10.2016 година на стойност, съответстваща на двете фактури, а именно 13327.20 лева с ДДС, на основание авансово плащане за верижен булдозер. За месец ноември също са извършени две доставки на дървесина-първата на 01.11.2016 година на 34.330 куб.м. широколистни трупи бук-шперплат на стойност 7415,28 лева с ДДС, а втората на 07.11.2016 година на 24.750 куб.м. широколистни трупи бук-шперплат и 2.690 куб.м. широколистни трупи бук на обща стойност 5797,92 лева с ДДС, за което са издадени две фактури 349/01.11.2016 година и 352/07.11.2016 година. От своя страна ответникът издава фактура 22/30.11.2016 година на стойност 13213,20 лева с ДДС, която сума съответства на стойността на двете фактури на „Клен лес“ ЕООД за месец ноември, като основанието е авансово плащане за верижен булдозер. За месец декември също са извършени две доставки на дървесина-на 09.12.2016 година на 30 куб.м. иглолистни трупи ОЗМ и 15 куб.м. широколистни дърва – бук на обща стойност 3600 лева с ДДС и втората доставка за месеца е на 22.12.2016 година на 8150 куб.м. широколистни трупи бук и 39.140 куб.м. иглолистни трупи на обща стойност 6809,76 лева с ДДС. Издадени са съответно фактури 365/09.12.2016 година и 370/22.12.2016 година, като ответникът издава насрещна фактура на стойност 10409,76 лева с ДДС, на същото основание, както предходните два месеца. На 31.12.2016 година с цел да бъдат погасени задълженията между двете дружества е подписано споразумение за прихващане, по силата, на което е прието, че сумата от 36950,16 лева от общо дължимата цена в размер на 60 000 лева е заплатена от купувача на продавача. През месец февруари 2017 година, в телефонен разговор В. С. моли С. К. да му заеме булдозера, обект на предварителния договор, като това е сторено и от този момент вещта все още не е върната. На 20.03.2017 година е изпратена покана за връщане на

платената продажна цена. С уточняваща молба от 30.10.2020 година уточнява, че сключения предварителен договор е развален с писмено уведомление от 20.03.2017 година, получено от ответника на 21.03.2017 година, което поражда правото да получи заплатената сума, ведно с обезщетение за забава. Моли съдът да постанови решение, с което осъди ответника да заплати сумата от 36950,16 лева, представляваща заплатена цена по развален предварителен договор за покупко-продажба на булдозер, както и за сумата от 14713,28 лева, обезщетение за забава, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, като присъди и направените по делото съдебно-деловодни разноски.

Ответникът „Венци 2003“ ЕООД е депозирал писмен отговор, в който твърди, че за месеците януари и февруари, 2017 година не е изпълнявано задължението за заплащане на продажната цена. Не оспорва обстоятелството, че е получил обратно булдозера, но твърди, че след като приключил работата се обадил на К. да си го вземе, като изминал месец, през който не получил плащане по договора, а и никой не дошъл да вземе булдозера. При това положение неизправна страна по договора е ищеца, който не изпълнява основното си задължение да заплаща продажната цена, както и не изпълнява задължението си да получи обратно вещта. Страната по договора не е престирала пари, а дървен материал, поради което не може да претендира връщане на посочената сума. Налице е постановено решение по гр.д.1027/17 година на РС Самоков по издадените фактури, по което е постановено решение, което е влязло в сила, с което исковите са отхвърлени. В отношение на евентуалност прави възражение за прихващане като твърди, че ако се приеме, че договорът е развален то ищецът му дължи сумата от 45 000 лева за ползването на верижния булдозер за периода 20.10.2016 година - 29.03.2017 година. Твърди, че искът за заплащане на обезщетение за забава е неоснователен, тъй като такава се дължи от поканата, а отделно вземането е погасено по давност.

С допълнителната искова молба твърди, че не е изпадал в забава за плащането, тъй като не е бил уговорен срок за плащане. Не оспорва, че е предлагал дървесина, складирана в близост до с.***, община Самоков, който да има характер на последваща вноска по предварителния договор, но причината това да не се случи е, че изпратените от ответника служители са

отказали да натоварят дървесината. Твърди, че не е бил канен да вземе булдозера. Булдозерът е бил предаден на трето лице – „Ласкинлес“ ЕООД и поради тази причина договорът е бил развален. Вещта е продадена на трето лице „Ласкинлес“ ЕООД, поради което считано от тази дата 06.07.2017 година договорът е развален по право. Твърди, че булдозерът не е предаден на 20.03.2017 година, а много по-рано през месец февруари. Прави възражение за погасяване на вземането по възражението за прихващане по давност, тъй като същото се погасява с три годишна давност, която е изтекла. Моли съда да постанови решение, с което отхвърли предявените искове.

В допълнителния отговор ответникът твърди, че му е било отказано съдействие за връщането на вещта.

Съдът, след съвкупна преценка на представените доказателства приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Липсва спор между страните, а и се установява от представеният предварителен договор за покупко-продажба на земеделска и горска техника, че между страните е налице валидно облигационно правоотношение, по силата на което „Венци 2003“ ЕООД е поел задължението да прехвърли собствеността върху верижен булдозер марка КОМАЦУ, рег. № ***, а „Клен лес“ ЕООД е поел задължението да заплати продажна цена в размер на 60 000 лева под формата на дървесина на същата стойност или парични средства до изплащане на цялата сума, както и липсва спор между страните, че на 20.10.2016 година купувачът е получил фактическата власт върху булдозера.

Липсва спор между страните, а и се установява от представените фактури, че продавача е получил плащане по този договор в размер на 36950,16 лева под формата на доставки на дървесина.

Видно от представеният договор за покупко-продажба на земеделска и горска техника /л.184/ е, че на дата 20.06.2017 година е прехвърлена собствеността на верижния булдозер, предмет на сключения предварителен договор на трето лице „Ласкинлес“ ЕООД.

Гореустановената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.55, ал.1, предл.трето ЗЗД за връщане на заплатена продажна цена по предварителен договор за покупко-

продажба.

С определение № 556/12.10.2009 г. ВКС, ТК, първо отделение по т.д.488/2009 година е допуснал касационно обжалване на въззивно решение на ПАС № 4/11.02.2009 г. на основание чл.280 ал.1 т.3 ГПК при формулиран материалноправен въпрос за приложимостта на правилата за евикция по договора за продажба към предварителните договори за продажба и имат ли същите права купувачите по предварителния договор като купувачите по договорите за продажба като в отговора е прието, че при развален предварителен договор между страните по делото за сключване на окончателен такъв за продажба на недвижим имот купувачът може да иска връщане на даденото по разваления предварителен договор с осъдителен иск на основание чл.55 ал.1 ЗЗД.

Разпределението на доказателствената тежест при предявен иск с правно основание чл.55, ал.1, предл. трето ЗЗД се определя от въведените в процеса твърдения на страните, които са обуславящи за съществуването или за отричането на претендираните права на страните. Ищецът следва да въведе като твърдение и докаже факта на плащането на паричната сума, възникването на облигационното правоотношение и прекратяването на облигационната връзка, а ответникът следва да докаже основанията за задържане на полученото.

Тъй като по делото между страните липсва спор относно факта на предаването на паричната сума, нейния размер, както и относно валидността на облигационното правоотношение, към момента на предаването на сумата, основният спорен въпрос е прекратена ли е облигационната връзка.

Между страните липсва спор, че изявлението за разваляне е достигнало до адресата си, а и практиката на ВКС е константна, че исковата молба има за последици достигане на волеизявлението за разваляне на договора.

За да упражни кредиторът успешно потестативното си субективно право на извънсъдебно разваляне на договора, трябва да е налице виновно длъжниково неизпълнение, за което може да бъде ангажирана договорната отговорност на последния. Развалянето без кредиторът с едностранното си волеизявление да даде подходящ срок за изпълнение е възможно в хипотеза на чл.87, ал.2 ЗЗД – когато е настъпила невъзможност за изпълнение, за която

длъжникът отговаря, при безполезност на изпълнението за кредитора, настъпила поради забавата на длъжника, или когато е уговорено, че ще се изпълни в точно определено време/ фикс сделките/. За да претендира връщане на даденото на отпаднало основание по чл.55, ал.1, пр.3 ЗЗД – разваляне на договора, поради неизпълнение, в тежест на ищеца е да установи с допустимите от ГПК доказателствени средства, надлежно упражнено право на разваляне. Това означава, че трябва да установи в процеса, при условията на пълно и главно доказване, настъпване на предпоставките на чл.87, ал.2 ЗЗД, пораждащи в негова полза право на разваляне без даване на подходящ срок за изпълнение и в този см. са постановените по реда на чл.290 и сл. ГПК решения на ВКС : № 203/30.01.2012 год., по т.д.№ 116/2011 год. н II т.о. и № 100/03.07.2012 год., по т.д.№ 307/2011 год. н II т.о., възприетото в които разрешение се споделя напълно от настоящия съдебен състав.

Изпратеното до страната уведомление за разваляне с дата 20.03.2017 година, което се установи, че е получено от ответника се основава на виновното неизпълнение на задължението по договора за предоставяне ползването на верижния булдозер, задължение, което е поето от страната по договора, което се твърди, че не е изпълнено.

Няма спор с оглед съвпадащите волеизявления на страните, че вещта, предмет на предварителния договор е била предадена съгласно клаузите на договора на ищеца на 20.10.2016 година, с което продавача по договора е изпълнил задължението си по договора.

Няма спор с оглед съвпадащите волеизявления на страните, че между тях е постигната устна уговорка продавача по договора да ползва вещта, като същата е била предадена на собственика на вещта.

Устната уговорка за предаване вещта за ползване по съществото си представлява заем за послужване, който няма пречка да бъде сключен в устна форма, тъй като писмената форма е в случая форма за доказване и доколкото страните не спорят относно съществуването на тази уговорка следва да се приеме за валидно облигационно правоотношение. Заемът за послужване е безвъзмезден, като не се установи същият да е сключен за определен срок, поради което приложима е разпоредбата на чл.249, ал.2 ЗЗД, че заемотелят може да поиска връщането на вещта. За да основе виновно неизпълнение на задължението за връщане на вещта ищецът следва да установи, при условията

на пълно и главно доказване факта на поискването на вещта. Едва при поискване на вещта безсрочният договор заем за послужване ще бъде прекратен и ще възникне задължението за връщане на вещта, поради което едва след поискването държането на вещта ще бъде поведение, което е виновно неизпълнение на задължението, уговорено в предварителният договор.

В исковата си молба ищецът твърди, че вещта не му е върната, както и не излага твърдения, че е искал същата да му бъде върната, с което признава факта, че не е поискал вещта, поради което и държането от страна на продавача е било на годно основание - договор за заем за послужване, поради което към датата на уведомлението 20.03.2017 година продавачът по договора не е имал качеството неизправна страна и за купувача не е възникнало потестативното право да развали договора. Установява се обаче по делото, че на дата 20.06.2017 година продавача е продал вещта, предмет на предварителният договор на „Ласкинлес“ ЕООД, което поражда правото на купувача да развали договора и да поиска поради отпадане на облигационната връзка между страните заплатената сума по договора, за която няма спор, че е в размер на 36950,16 лева, а исковата молба съставлява такова отправено волеизявление.

Не може да бъде споделено възражението, че не се дължи връщането на пари, а дървесина, тъй като страната е издала фактура, в която е посочила получаването на тази сума пари. При установяване дължимостта на сумата, в тежест на ответника е да установи основание за задържане на полученото.

Ответникът е направил възражение за прихващане със сумата от 45 000 лева обезщетение за ползване на вещта за периода от 20.10.2016 година до 29.03.2017 година.

Съгласно заключението на вещното лице по назначената съдебно-оценителна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че среднодневният пазарен наем заплащан за машиносмяна без калкулиране на режийни разходи, гориво, смазочни материали и възнаграждение е в размер на 414 лева.

Началният момент за ползването е датата 20.10.2016 година, съгласно съвпадащите волеизявления на страните, като по делото е налице спор относно датата, на която булдозера е предаден на продавача за послужване,

но дори и да се приеме, че това е станало през февруари, 2017 година по твърдения на ищеца за периода 20.10.2016 година – 01.02.2017 година обезщетението за ползване надвишава дължимата сума от 36950,16 лева. Възражението за прихващане е защитно средство, поради което при установяване на вземане в по-голям размер от сумата по предявения иск правната последица е отхвърляне на предявения иск.

С определение 213/21.03.2012 година по гр.д.1056/2011 година е допуснато касационно обжалване в хипотезата на чл.280, ал.1, т.2 ГПК по въпроса: владелецът, чието владение е основано на предварителен договор дължи ли обезщетение на собственика за това, че го лишава от ползването на имота докато предварителния договор е в сила и има ли правата по чл.71 ЗС. В решението е цитирана практиката на ВКС и е прието, че владелецът по предварителен договор има право на плодовете докато владението му не е смутено с молба за връщане на имота.

В мотивите на решението е посочено, че разпоредбата на чл.70, ал.3 ЗС предоставя на лицето, получило владение на имота въз основа на предварителен договор, не само правото по чл.72 ЗС да иска да му бъдат заплатени подобренията, в случай че не бъде сключен окончателен договор, но и правото по чл.71 ЗС да ползва вещта и да получава добивите от нея до момента, в който трябва да я върне поради неключване на договора.

В този смисъл е и по-късно поставената практика на ВКС /решение по гр.д.2039 по описа за 2020 година на ВКС, I гр.о. ; решение № 270 от 26.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1056/2011 г., I г. о., решение № 265 от 20.01.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2216/2013 г., III г. о., решение № 1/11.05.2020 г. по гр. д. № 289/2019 г. на ВКС, I г.о. /.

Възражението за прихващане по настоящото дело касае период, който е обхванат от действието на предварителния договор преди развалянето му, ето защо дружеството ищец, получило владението въз основа на предварителния договор, не дължи заплащане на обезщетение за ползване на имотите през този период, поради което искът за заплащане на сумата от 36950,16 лева се явява основателен и следва да бъде уважен, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Изпълнението на облигацията е подчинено на принципа, че

задължението трябва да бъде изпълнено веднага, освен ако не следва друго от волята на страните или закона –съгласно чл. 69 ал. 1 ЗЗД, ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнението му веднага. При срочните задължения, когато денят на изпълнението им е определен, длъжникът изпада в забава и дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на изтичане на срока –чл. 84, ал. 1 ЗЗД (моментът на изискуемост на вземането и на забава на длъжника, съвпада). Длъжникът може да изпълни и преди срока, т.е. вземането е изпълняемо, но не е изискуемо (чл. 70, ал. 1 ЗЗД) и безспорно не е забавено. Когато няма определен ден за изпълнение на задължението, щом то е изискуемо и изпълняемо, времето на изпълнението (падежът) може да се определи от длъжника, който желае да изпълни. Ако кредиторът не приеме изпълнението без основателна причина, ще изпадне в забава. Кредиторът може да покани длъжника да изпълни и, ако виновно не го стори, изпада в забава след поканата или изтичане на срока, определен за изпълнение. Задължението за връщане на даденото при отпаднало основание е безсрочно - правоотношението е с извъндоговорен характер, то не възниква в резултат на съгласуване на волите на правните субекти и не е мислимо страните да са определили предварително срок за изпълнение; такъв няма определен и в закона, поради което длъжникът изпада в забава след като е поканен, съгласно задължителните указания по ТР 5/2017 година на ОСГТК на ВКС, а такава покана не е представена по делото. Такава покана се явява депозираната искова молба, поради което и искът за заплащане на обезщетение за забава за период преди подаване на исковата молба следва да бъде отхвърлен.

Поради частично несъвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на първоинстанционният съд следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което искът за заплащане на сумата от 36950,16 лева, представляваща заплатена цена по развален предварителен договор за покупко-продажба на булдозер бъде уважен, а в частта, с която е отхвърлен иска за сумата от 14713,28, обезщетение за забава решението следва да бъде потвърдено. Решението следва да бъде потвърдено и в частта, с която „Клен лес“ ЕООД е осъден да заплати разноски в размер на сумата от 1367 лева.

На осн. чл.78, ал.1 ГПК „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД следва да заплати на „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, сумата от 5312.23 лева, адвокатско възнаграждение, съобразно представеният договор и списък по чл.80 ГПК, съразмерно на

уважената част на иска /направени разноси в размер на 7427.53 лева/.

Направено е възражение за прекомерност, което съдът намира за неоснователно, тъй като заплатеното адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция е в размер на 2050 лева и не надвишава определения минимален размер. За първата инстанция е в размер на 3000 лева, но са проведени няколко заседания, включително и разпит на вещо лице и свидетели.

Воден от горното Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260028/21.06.2022 година, постановено по т.д.161/2020 година по описа на Софийски окръжен съд, В ЧАСТТА, с която е отхвърлен иска на „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, ЕИК-131293118, представлявано от С. Е. К. със съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, ***, ет.2, офис 201 срещу „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД за сумата от 36950,16 лева, представляваща заплатена цена по развален предварителен договор за покупко-продажба на верижен булдозер марка КОМАЦУ, рег. № ***, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на исковата молба -15.10.2020 година до окончателното изплащане на задължението поради направено възражение за прихващане с насрещно вземане на „Венци-2003“ ЕООД в размер на 43056 лева обезщетение за ползване за периода 20.10.2016 година – 31.01.2017 година, както и В ЧАСТТА, с която е осъдено „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, ЕИК-131293118, представлявано от С. Е. К. със съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, ***, ет.2, офис 201 да заплати на „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД, ЕИК-131124328, със седалище и адрес на управление:с.Радуил, община Самоков, обл.Софийска, ул.“Ибър“, 45, съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, 9, ет.3, офис 307 сумата за разликата над 1367 лева до 3300 лева, разноси, като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОСЪЖДА „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД, ЕИК-131124328, със седалище и адрес на управление:с.Радуил, община Самоков, обл.Софийска, ул.“Ибър“, 45, съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, 9, ет.3, офис 307 да заплати на „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, ЕИК-131293118, представлявано от С. Е. К. със съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, ***, ет.2, офис 201 сумата от 36950,16 лв./тридесет и шест хиляди деветстотин петдесет лева и шестнадесет стотинки/, представляваща

заплатена цена по развален предварителен договор за покупко-продажба на верижен булдозер марка КОМАЦУ, рег. № ***, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на исковата молба -15.10.2020 година до окончателното изплащане на задължението, ведно със сумата от 5312, 23 лева /пет хиляди триста и дванадесет лева и двадесет и три стотинки/, разноски, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА решение №260028/21.06.2022 година, постановено по т.д.161/2020 година по описа на Софийски окръжен съд, В ЧАСТТА, с която е отхвърлен иска на „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, ЕИК-131293118, представлявано от С. Е. К. със съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, ***, ет.2, офис 201 срещу „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД за сумата от 14713,28, обезщетение за забава върху главницата, на осн.чл.86, ал.1 ЗЗД, и е осъдено „КЛЕН ЛЕС“ ЕООД, ЕИК-131293118, представлявано от С. Е. К. със съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, ***, ет.2, офис 201 да заплати на „ВЕНЦИ-2003“ ЕООД, ЕИК-131124328, със седалище и адрес на управление:с.Радуил, община Самоков, обл.Софийска, ул.“Ибър“, 45, съдебен адрес: гр.***, ул.“****“, 9, ет.3, офис 307 сумата от 1367 лева, разноски, на осн. чл.78, ал.3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от получаване на съобщението до страните, при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____